

Sygn. akt III AUa 287/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jarosław Błaszczak
Sędziowie:	SSA Elżbieta Kunecka (spr.) SSA Jacek Witkowski
Protokolant:	Adrianna Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o przywrócenie prawa do pobierania emerytury

na skutek apelacji J. B.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Jeleniej Górze

z dnia 21 grudnia 2011 r. sygn. akt VII U 1315/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21.12.2011 r. Sąd okręgowy w Jeleniej Górze Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie wnioskodawczyni J. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 28.09.2011 r. którą organ rentowy wstrzymał wypłatę emerytury od dnia 1.10.2011 r.

Rozstrzygnięcie swoje powziął po ustaleniu następującego stanu faktycznego:

Wnioskodawczyni J. B. ur. (...) jest od 3.01.1985 r. zatrudniona w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Z..

Decyzja Zakładu Ubezpieczeń społecznych oddział I w W. przyznano wnioskodawczyni świadczenie emerytalne od 1.11.2008 r., której wypłatę zawieszono z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia..Z dniem 1.01.2009 r. wznowiono

wypłatę emerytury tj. od daty wejścia nowych przepisów emerytalnych. Zaskarżoną decyzją z dnia 28.09.2011 r. strona pozwana wstrzymała od 1.10.2011 r. wypłatę emerytury z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia .

Przy takich ustaleniach Sąd Okręgowy nie uwzględnił odwołania. W uzasadnieniu wskazał na regulację zawartą w w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 16.12.2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw/ Dz.U.nr 257 poz. 1726, która wprowadziła zmiany w brzmieniu art.103 ust.1 i 2 oraz dodała art.103a. Zadaniem Sądu z treści przepisu 103a ustawy o emeryturach i rentach wynika, że kontynuowanie zatrudnienia u dotychczasowego pracodawcy nie ma wpływu na nabycie prawa do emerytury, jedynie realizacja tego uprawnienia ulega zawieszeniu w razie kontynuowania zatrudnienia po nabyciu prawa do emerytury, niezależnie od wysokości uzyskiwanego przychodu ze stosunku pracy. Ponadto Sąd powołał poglądy Sądu Najwyższego, w których stwierdzał, iż zawieszenie prawa do emerytury w przypadku pozostawania w stosunku pracy jest funkcjonalnie uzasadnione i nie narusza podstawowych zasad Konstytucji RP.

Od powyższego wyroku wnioskodawczynie złożyła apelację zarzucając naruszenie zasady Konstytucyjnej tzw. praw nabytych, orzecznictwa i doktryny w tym zakresie.

Wskazując na powyższe domagała się uchylecia wyroku lub jego zmiany i przyznanie prawa do wypłaty emerytury od 1.10.2011 r.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja wnioskodawczynie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji przeprowadził w sprawie należyte postępowanie dowodowe, wyprowadził trafne wnioski i wydał wyrok zgodny z obowiązującym stanem prawnym.

Spór w sprawie wymagał rozstrzygnięcia, czy organ rentowy zasadnie zawiesił wypłatę świadczenia emerytalnego wnioskodawczynie, z uwagi na kontynuację zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy.

Sąd I instancji ustalił, że wnioskodawczynie uzyskała prawo do emerytury od dnia 1.11.2008 r.

Przed nabyciem prawa do świadczenia emerytalnego, do chwili obecnej, wnioskodawczynie pozostaje w stosunku pracy z Miejskim Przesiębiorstwem (...)w Z..

Wejście w życie nowego przepisu art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz. 1726), zgodnie z którym począwszy od dnia 1 października 2011 r. prawo do emerytury przyznanej przed dniem 1 stycznia 2011 r., ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego, stanowi podstawę prawną do zawieszenia prawa do świadczenia emerytalnego.

W związku z kontynuacją przez wnioskodawczynie zatrudnienia, zaskarżoną decyzją z dnia 28.09.2011 r. organ rentowy wstrzymał wnioskodawczynie wypłatę emerytury.

Stwierdzić należy, że zawieszenie wypłaty świadczenia nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i brak jest podstaw do uwzględnienia zarzutów apelacji. Ustawodawca bowiem nie różnicuje ubezpieczonych według miejsca i rodzaju ich zatrudnienia, a jedynie odnosi się do samego faktu kontynuacji tego zatrudnienia, bez przerwania go w związku z uzyskaniem prawa do emerytury.

Sąd Apelacyjny odnosząc się do dalszych zarzutów apelacji wskazuje, że zmiana w/w przepisów, a w szczególności przepisu art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu nadanym przez art. 6 ust.2 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw, nie jest zmianą niekonstytucyjną.

Trybunał Konstytucyjny bowiem wielokrotnie wyjaśniał, że dyrektywa rozwoju ubezpieczeń społecznych nie wyklucza zmian regulacji prawnych przewidzianych we wcześniejszych ustawach, pod warunkiem zachowania istoty tych uprawnień, przy czym nie zawsze te zmiany muszą iść w kierunku korzystnym dla adresatów (orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 listopada 1995r. w sprawie K 23/95 oraz z dnia 17 lipca 1996r. w sprawie K 8/96),

Konstytucyjnie chronione prawo wnioskodawczynie do emerytury nabyte od dnia 1.11.2009 r. nie zostało naruszone w wyniku zmiany przepisów. Wnioskodawczynie ma nadal prawo do pobierania emerytury w przypadku rozwiązania stosunku pracy z obecnym pracodawcą. Tym samym stwierdzić należy, że zaskarżona decyzja o wstrzymaniu wypłaty emerytury od dnia 01.10.2011 r. jest prawidłowa.

Nie ma wątpliwości, iż w niniejszej sprawie zaszyły przesłanki, które uprawniają organ rentowy do zawieszenia wypłaty emerytury wnioskodawczynie. Tym samym zarówno zaskarżona decyzja, jak również orzeczenie Sądu Okręgowego należy uznać za prawidłowe i odpowiadające obowiązującemu prawu.

Sąd Apelacyjny nie znalazł żadnych podstaw do podważenia prawidłowości i zasadności zaskarżonego wyroku, z tego też względu na mocy art. 385 kpc. orzekł o oddaleniu apelacji wnioskodawczynie jako nie zasługującej na uwzględnienie.